

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytűzsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1-2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamatiók küldendők:
Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A társadalom réme.

Félelmetes dörgés zúgott felénk Belgiumból, ama sötét felhők közül, melynek villámai hol itt, hol másutt cikláznak a politikai láthatáron, melyek kikerülhetetlenül lángba fogják borítani Európát. Kormányok, államférfiak és a koronák tulajdonosai remegve néztek a belgiumi zavarások felé, melynek szülőanyja: a szocializmus.

A szocializmus, a társadalom réme elérkezettnek látja idejét nemcsak elméletileg, könyvek és hírlapi cikkekben követelni vélt jogait, hanem kész erőszakosan is azokat magának megszerezni. Most már naponta vér folyt Belgium városai és községeiben, megtámadták a katonaságot s rendőröket, szétrombolták a gyárakat, nem ismerik el a hatóságok fenségességét, semmibe sem veszik a monarchikus intézményeket s az azokat képviselő királyt, megvetik s gyűlölik a papi s aristokratikus osztályokat s hadat üzennek mindannak, mit még ma társadalmi rendnek nevezünk.

Hát ez igen szomorú és megdöbbentő állapot, de elfogulatlanul tekintve az ottani gyármunkások nyomorúságos helyzetét s egy nyomorult ultramontan kormány s többség eljárását, kormányzati rendszerét, — mi meglepőt sem találunk ez eseményekben, hanem ellenkezőleg, azon csodálkoznánk, ha a munkások nem úgy tennének, mint a hogy tesznek. Látva, hogy minden alkotmányos eszköz kimerítése, minden alázasat kérvényezésük az ottani buta kormánynál süket fülekre talált, az egyetlen s utolsó még számukra fennmaradt eszközökhöz nyultak: az erőszakhoz, s fényesen célzt is értek.

Éveken át kérték a választási jog kiterjesztését, megtagadták tőlük; évek óta kérik türihetlen anyagi helyzetük javítását, a gyártulajdonosok, vagy mint ők mondják: a tőke megtagadta tőlük. Sem a munkaadók, sem a

parlament, sem a kormány nem akarván segíteni rajtuk: most maguk segítettek magukon s pedig oly módon, hogy megkeserült az a tőke, az uralkodó párt, a királyság s az egész belga társadalmi rend!

Mert ne ámitsa tovább magát senki azzal, hogy még soká sikerül e minden izében társadalmilag rothadt Európában azt a retentő erőt féken tartani, mely a munkások karjaiban rejlik. Besorozhatnak s dresszirozhatnak még annyi millió katonát, alkalmazásba vehetik a modern hadi technika legborzasztóbb eszközeit: ha egyszer ez a szociális kolozsus megmozdul s szembe áll a létező hatalommal, e megmozdulása alatt meg fog rengeni a föld s összes intézményeink mindenestül, mint kártyavár fognak porba hullni, s a mi ma még elérhetlen magának s szentnek tűnik fel a társadalom előkelő rétegei előtt, mind a porba fog tipratni s a semmiségbe enyészni . . .

Igaz, a mi államjogi s társadalmi fogalmaink szerint, a szocializmus e mindent fölforgató ténykedése igazságtalan s gonosz, erkölcsstelen s a legszigorubb büntetésre méltó kihágással minősül. De ők nem adnak a mi morális fölfogásunkra semmit, nem törődnek sem az egyházi, sem a világi rend ítéletével, nekik az európai jog, a mi ugynevezett civilizációnk, kulturánk, tudományos vívmányaink nem érnek semmit, mert nekik kenyér és hús, jó lakás és ágy, az időszaknak megfelelő ruházat és egyéb kényelmi és élvezeti cikkek épp úgy kell, mint a tőke, a föld, a részvények, a hivatalos állások s egyéb javadalmak tulajdonosainak, a mi civilizációnk mellett pedig csak úgy koplálnak s nyomorognak ők, a feleségeik s gyermekeik, mint a vasutak, telephon és Manlicher-puska fölhalálása előtt . . .

Az ő felfogásuk az: ha ők folyton dolgoznak s a legnehezebb munkát végzik, úgy

joguk van s kell, hogy legyen, tisztességes élelem, ruházat s lakásban is részesülni, a politikai jogokban a többi polgári osztályokkal egyenlősítettetni.

És ime, diadalt arattak a belga munkások. Belgium újra csendes, az általános szavazati jog meg van adva. Szegény Magyarország, mikor lesz te oly szabad és független haza, mint a kis Belgium?

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. április 20.

A nap hőse még mindig a kis szerb király. Tegnap még Sasa, ma már valóságos I. Sándor. Holnap, honapután ki tudja, talán már II. Nagy Sándor. Elég az, hogy az ő nevével van most tele az ó- és az újvilág, a kis király stiklijével van tele a világ valamennyi újságpapírosa. A világ kételkedő természetű s nem akarja hinni, hogy az a pelyhedző állu gyerek a maga fejétől követte volna el az államcsinyt; sokan látni vélik mögötte Milán papát egy lapos pénzestárczával: ám a kis király komolyan tiltakozik minden oly föltevés ellen, mintha ő valakitől tanácsot kért volna. S ki ne hinné ezt ő felségének? A gyermekek, ha csinyt követnek el, tényleg nem szoktak tanácsot kérni, hogy elkövessék-e vagy ne a csinyt.

Amily nagyfontosságú Szerbiára az államcsiny, előttünk épp oly komikusnak tetszik a jelenet, midőn egy gyermek fölkel az asztaltól s a jól megtraktált régens és miniszterbábsiknak egyszerre csak kijelenti, hogy: az urak el vannak csapva. Riszties és Belimarkovics urakból már kiszáradt a humor, mert ha csak egy csöppnyi is van bennük, e pillanatban nem harapnak az ajkukba, hanem lehető komoly arczot vágva, megkérdik Sasától: Megcsinálta már felséged a holnapi penzumot?

De budapesti levelet irván, mi köze levelemnek a Sasához? Legfőbb annyi foglalhatok le Budapest számára Sasából, hogy itt terjedt szét először

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Gavallér-leányok.

Ugy tetszik nekem, hogy a mely arányban szaporodik a kifogástalan ruhában járó emberek száma, abban az arányban fogy azoké, a kiknek magukvelele kifogástalan. Ugy tetszik nekem, hogy ma mindenki gavallér, aki előkelően öltözködik, a kellő helyen és pillanatban finom szivarra gyújt és lehetőleg „ott van” mindenütt, a hol kilátás lehet rá, hogy újságba kerül a neve. És — hát ugy tetszik nekem, hogy soha a nő nem részesült oly kevéssé tiszteletben a „gavallérok” részéről, mint e „kifogástalan ruhás”-korszakban, a haldokló század utolsó napjaiban.

Az igazi nőiességnek nincs vonzó ereje s a „fin de siècle” arany ifjusága a lányban nem jövendő feleségét keresi, nem örömeinek és bánatának osztályos társát. Hanem a vig czimborát, a kedélyes pajtást, ki „snejdig” épen mint ő, ki léha és felületes, épen, mint ő; az élet komolyabb bajaival nem törődik, épen mint ő.

A régibb szabásu embernek a hajaszála is az égnek mered, ha véletlenül tanuja itt-ott a mai fiataltság közt divó tónusnak. A régibb szabásu ember megkülönböztető tisztelettel, nemes elfogódással közeledett a nőhöz, lett légyen az gazdag vagy szegény, szép vagy nem szép, évekig „taposta a földet” egy szép és egy jó leány körül, míg a szerelmi vallomásig ért s ha egy nőben nem is talált meg minden tiszteletreméltó tulajdonságot, előtte

állott a saját édes anyja képe, s ez megövtá őt attól, hogy egy pillanatra is megfélekedezék arról a köteles tiszteletéről, melylyel minden férfi tartozik a nőnek.

Az új kor gyermeke a lányban pajtást és nem feleséget keres. Az új kor gyermeke pajtáskodik husz leánnyal és feleségül veszi a huszonegyediket, a kinek több pénze van, mint a husznak külön-külön s talán együttvéve is. Mert az új kor gyermeke, az az hogy gavallérja szereti a lányokban a gavalléros. helyesebben: gigerlis tempókat, de mikor kenyértörésre kerül a dolog, mégis van annyi magához való esze, hogy ne vegyen feleségül gavalléroskodó kisasszonyt. Hadd legyen az másnak a felesége.

A lányok, sőt a mamák is — s ezt mentésgükre hozom fel — valóban nem tudják, hogy hányadán vannak a mai gavallérokkal. Ha nem túrik el arrogans, nevetlen viselkedésüket, akkor egyszerűen tovább álltanak egy házzal, sőt még annak is ki vannak téve, hogy hirbe hozzák. A művelt, önzéretes leány, — műveletlen, gőgös; ha szelid: akkor — liba; ha konyit egy keveset irodalmi és művészeti dolgokhoz s hébe-korba ezekről is szeretne egy pár szót váltani — kikiáltják tudós kisasszonynak, a kinek társaságát messziről kell kerülni. Ha ez a művelt, önzéretes, szelid és tudós lány egyszersmind gazdag is, akkor nincs semmi baj. Még a mi gavallérjaink is kitanának mellette. Rettenetes kinokat szenvednek ugyan, hogy Bella kisasszonyt per „maga” nem szólíthatják, mindegyre a szájukra kell ütniök, hogy valahogy ki ne szalad-

jon valami arczpirító megjegyzés s ugyancsak mérsékelniök kell magukat, nehogy a társalgás hevében a „magá”-t megduplázzák a „halljával” is. Mert tetszik tudni, ma már a kisasszonyoknak is kijár a hallja!

De mit csináljanak a szegényebb sorsu, művelt leányok! Maguk sem tudják hogyan, egyszerre csak azon veszik észre magukat (ha ugyan észreveszik), hogy ők is per „maga” és „hallja” beszélnek a fiatal emberekkel, gigerlisen fognak kezét, gigerlisen öltözködnek, viselkednek, a fiatal embert nem udvarlónak, de pajtásnak nézik, a kivel — nem is volna rossz végig keringőzni az egész életet! Gavallér leányokká lesznek egy-egy léha fráter kedvéért, abban a balhiedelemben, hogy ennek így kell lenni, ilyenek szeretik látni a mai férfiak a lányt, másként nem is lehet főköttő alá jutni.

A gavallér leány lelke romlatlan, legalább a legtöbb esetben az, az ő tévedése mindössze az, hogy azt hiszi, versenyt kell tartania a kifogástalan öltözékű gavallérok viselkedésével. A mamák (tisztázt a kivételeknek) megakadályozhatják e versenyfutást, de — nem merik. A legtöbb mama azt hiszi, hogy a leány, ha a husz évet meghaladta, vén leány s örökös félelemben él, hogy leánya pártában marad. Inkább, semhogy még egy pár évig bizonytalanságban éljen, koncessiókat tesz a fin de siècle szellemének s szívében fájdalommal, de némán túri leányának e szellem előtt való megalázkodását. Mulatságról mulatságra viszi a leányát, bár látja hogy a régi és a mai világ tónusa közt egy retentő nagy űr táng, hogy a mai gavallérok nem a női éreneyeket

futótűzként a pár napos király halála híre. Mint a régi jó világban, mikor még szerb disznókereskedők hozták a hirt a Balkán-félszigetről, ez esetben is utasok hozták, persze villamvonaton utazók, hogy a kis királyt éjnek éjszakáján meggyilkolták. A tőzsdén egy kis riadalmat is okozott a hír, melynek a fővárosban sok hívője akadt, miután — mint rendesen — „szavahihető gavalléroktól“ hallotta mindenki, a ki tovább adta Sándor tragédiáját Mert ez bizony tragédia lett volna, ha szerencsére ép úgy, mint a régi jó világban, a messziről jött utasok híreinek csak kilenczven perczenje is igaz volna. A kis I. Sándornak semmi baja s csak tőle függ, hogy II. Nagy Sándor váljék belőle.

Hanem most már csakugyan szeretnék Budapestben maradni, de itt vészharangok kongása riaszt meg minden pillanatban s azt sem tudom, merre nézzek: Veszprém, Kalocsa vagy Jászladány felé, avagy ama kisebb községei felé az országnak, melyek romokban hevernek s honnét kezeiket tördelő emberek szivszaggató siralma hallik föl az ország szívébe és mindenüvé.

Tűz, tűz és tűz. A helyett, hogy azt mondhatnók: pénz, pénz és pénz. Mert sok a szerencsétlen, a hajléktalan, földönfutó, de kevés, a kinek pénze is van, meg szíve is van. Általán a mi országunk sokkal szegényebb, ha négysszáz ezer forint is az idei költségvetésben a többlet, sem hogy nehezebbre esne a szerencsétlenekek való segítség. — De hát akármilyen szegények vagyunk, akinek háza és vagyona hamu lett, még sokkal szegényebb s a jó szívvvel megáldott ember hogyne osztaná meg filléreit (most már beszélhetünk filléreként minden németeskedés nélkül) a nálánál szegényebbel.

A t. hónapok is felajánlották két napi illetményüket a tűzkárosultak javára. Ez személyenként 12 forint. Eddig, míg a fizetésük nem volt fölemelve, 5 frt 25 kr. esett egy napra, tehát 10 frt 50 krt kapnának a tűzkárosultak fejenként egy képviselőtől, ha a fizetésüket föl nem emelik. Lám, lám, mégis csak van valami jó a fizetésemelésben.

Kezdem észrevenni, hogy ha a vidéken nem borul lángba egy néhány város és község: nem is találók e hétről irni valót. Bárcsak ne találtam volna. Hisz még azt is a vidéktől veszem kölcsön, hogy ezentúl a vidéki színházakban nem fog harsogni katonai muzsika. A „Kossuth-nóta“ már csak megmarad vörös kendőnek, melytől hogy ijedez a német: ezen mi csak mulatni tudunk. Mert hisz énekeli, hogy Kossuth Lajos úzen a regimentje elfogyásáról, de ugye bár senkinek sem jut eszébe kipótolni ezt az elfogyott regimentet? . . .

Persze, odaát ezt szószerint veszik s azzal álnak boszút, hogy a katonabandáktól megfosztják a magyar publicumot, a mi kétségtelenül nagy szerencsétlenség.

Érzem, hogy meg kell mentenem a székes

keresik lányában, nem a belső szépséget, de még a külsőt sem nagyon, hanem egy pajtást a többihez s nos, ha van pénze sok — még feleségül is elveszik.

A szolid fiatal emberek (mert vannak ilyenek is) félnek a gavalléros kisasszonyoktól. Sokszor hallottam egyik-másik fiatal embertől: tetszik nekem ez a leány, szép, csinos (azt akarta mondani: sneidig), de nem merem feleségül venni, mert bár csak tizezer forint hozománya van, úgy él és öltözködik, mintha száz ezer forint lenne a hozománya. A magam fizetéséből pedig, meg a tizezer forint kamatjából nem tarthatom el úgy, a mint otthon a szüleimel meg szokta.

A szegényebb sorsu ember nem meri feleségül venni, a gazdag vagy épen hozomány-vadász gavallér meg egyáltalán nem veszi el. Mind a ketten keveslik a tizezer forintot, még az is, a kinek a sorsán különben nagyot segíthetne. De mit ér neki a tizezer forint, ha annak a kamatja ruhára sem elég . . .

Persze, a gavallér-lányok is elébb-utóbb főköttő alá kerülnek. A legtöbb nem olyan aranyos főköttő alá ugyan, amint azt a táncsteremben meg a jégen elképzelték. De hát végre is — valamilyes főköttő alá csak kell jutni a leánynak. S hogy igazságos legyenek, ismerem én több gavallér-kisasszonyból lett menyecskeket, a kik most maguk mulatnak a legpompásabban a gavalléroskodó kisasszonyokon és — magukon, hogy valaha ők is ilyenek lehettek.

B. E.

főváros becsületét, itten történő dolgokról is csak kell innom valamit. Im segítségemre jön Ugron Gábor és Bokross Elek, kiknek afférei élénk tracsics tárgyúul szolgáltak e héten. Ugronnak pár-baja volt valami zsindeyhistoria miatt, ellenfele: Dániel Elek, keresztül is lőtte a jobb felkarját, de a 48-as párt vezérének székely módra nem kellett zsindey közé szorítani a karját, miután a gojó csak hust talált. Bokross Elek, a képviselőház al-elnöke Kleebenberg Zdenko gróffal akar már régóta duellálni, miután a gróf ellene, mint ügyvéd ellen, bünvádi feljelentést tett. A gróf azonban nem verekszik, míg a maga helyén nem tisztázódik a kényesnek látszó ügy. Egyelőre Bokross, a kit „Erdély eszé“-nek szoktak tréfásan nevezni, nem tehetett okosabbat, minthogy ő is bünvádi feljelentést tett Zdenko gróf ellen.

A nemzeti kaszinóban meg a különféle párt-klubokban élénken érdeklődnek az ügy kimenetele iránt. Annyi azonban már most is bizonyos, hogy az ellenfelek közül egyik meghal, mielőtt duellumra mehetnének.

Székely Huszár.

Meddig vár Vadnay?

Vadnay Károly dolga felett ma már nemcsak városunk közönsége mulat, hanem tréfát úznek belőle a fővárosi sajtóban is. Legközelebb a „Pesti Hírlap“ hozott erről egy mulatságos cikket; már pedig ez az ujság teljességgel nem vádolható azzal hogy Vadnay Károly iránt ellenséges indulattal viseltetik. Léven ez az ujság éppen úgy „szabadelví kormányparti“, mint a mi déli képviselőnk.

Hanem az a hírlapi cikk nem találta el azt a hangot, a mely Vadnay ur érzelmeinek hurjait dominálja: nem adott hű kifejezést az ő lelkében szerfelett dülő nagy fájdalomnak és keserűségnek.

Vadnay Károly nem azért ül csüggedten, le-lánczolja a képviselőház folyosóján, mert látja, hogy „az a gonosz Miskolcz — nem javul“; mert hiszen ő tudja a legjobban, hogy Miskolcz a „szabadelví“ dogmák szerint — sohasem fog megjavulni, sőt napról-napra rosszabbá válik; azt is tudja, hogy ha ettől tétetnék függővé a hivatalos redaktorság, akkor ő soha ebben az életben nem lehetne a „Budapesti Közlöny“ szerkesztője! — Vadnay nem e miatt busul, hanem azért szállta meg lelkét a bánat és keserűség fájdalma, mert ime belátta azt, hogy a mai világban az erdemek nem jutalmaztatnak méltóképpen!

Felmerül lelkében a mult tanulságos története s miként a sziklához lánczolt Prometheusnak, úgy neki is saskeselyű karmokkal tépik szívet eme gondolatok: Miért is tettem mindezeket? Miért rehabilitáltam Görgyét? . . . Miért tettem hontalanná Kossuth Lajost? . . . Miért harcoltam a fekete-sárga kardbojt mellett? . . . Miért akartam megkoszorúzni a Hentzi-szobrárt? Erdemes volt eljárásom választóim bizalmát és szeretetét? Méltó volt-e az én drága gyermekemet: a „Fővárosi Lapok“-at is áldozatul hozni? . . . Oh Hieronymi! Hieronymi! Mit cselekedtél én velem? . . .

Ezek azok a gondolatok, a melyek Vadnay Károly lelkét foglalkoztatják akkor, mikor ott ül nagy búsan a t. Ház folyosóján. Bánja is ő Kovács Dániel uram halálát. Tudja ő azt igen jól, hogy ha egy miskolczi csizmadia meghal, menten kettő születik helyére Jól mondja a „P. H.“, hogy „a csizmadianék sűrűn . . . (hohó! nekünk azt nem szabad szóról-szóra leírni, mert akkor a „Borsodmegyei Lapok“ azonnal irodalmi színvonal alá süllyesztené bennünket!) veszik igénybe a bábák segélyét Miskolczon.“ Már pedig az a fiugyerek, a kit egy miskolczi csizmadiané . . . pardon: a kinek egy miskolczi csizmadiané adott életet, bármilyen intelligens lesz is, sohasem lesz kormányparti! S hogy a csizmadiaik száma mégis apadóban van Miskolczon, annak egyes-egyedül a szabadelví kormány az oka, mely a szerencsétlen közös vám fenntartása által az osztrák iparral öli meg eme tisztas cseh mestereit.

De ne is gondoljon ám arra soha Vadnay Károly, hogy őt valaha Miskolcz város díszpolgárává megválasztják. Erre a megtiszteltetésre csak azok a férfiak vannak kvalifikálva, a kiket a miskolczi csizmadia cseh dísz-csizmadianak megválaszt. Kossuth Lajos még a 40-es években lett miskolczi dísz-csizmadia. Jókai Mór nem tudom mikor lett, de annyi bizonyos, hogy ő is régen az, mert ő miskolczi dísz-csizmadiaságával már igen régóta dicsekszik. Muschitzky Luczian még nem az, de legközelebb őt is meg fogják választani. De hogy Vadnay Károlyt valaha megválasszák, azt már rég elhagyta — ő maga!

Hanem úgy veszem észre, nagyon messze mentem attól a gondolattól, hogy meddig is vár hát még Vadnay?

Ma, mikor e sorokat írom, úgy veszem észre, mintha már a levegőben ott volna Vadnay Károlynak kinevezése a „Budapesti Közlöny“ szerkesztőjévé. Igen helyesen van. Az erdemek jutalma

késztetik, de el nem maradhat. Legyen laptársunknak a „Borsodmegyei Lapok“-nak igazsága.

A „Borsod-Miskolczi Közlöny“ már azt is tudja, hogy május hó 3-án fog a kinevezés közzétettni. De a „Borsodmegyei Lapok“, daczára annak, hogy ő sokkal többet tud, igen lutheránus módon nyilatkozik a dologról. Ez a nyilatkozat azonban elég arra, hogy a felett a miskolczi függetlenségi párt vezérferfiái gondolkozzanak.

Tény az, hogy Vadnay Károlyt kinevezik, vagy talan már ki is nevezték, de eltitkolják, hogy a szabadelví párt még tovább is titokban, senki által nem figyelve folytathassa ez év elején megkezdett akna-munkáját. A kinevezés huzása, halasztása nem egyéb, mint ügyes kijátszása a függetlenségi pártnak. „Hadd aludjék a függetlenségi párt — mondják a tuloldal korifeusai — mi addig megkésztjük a talajt a választási harcra; vagyis a „Pesti Hírlap“ szavaival élve: mi addig megjavítjuk, „megpuhitjuk a választó polgárokat!“

Jó lesz tehát résen lenni, mert már — úgy látszik — tovább nem vár Vadnay!

Kalamus.

HIREK.

Kegyetlen idő!

Jelek támadnak — az időben; vészjósló, gyászos jelek, melyek kérelhetetlen könyörtelenséggel intenek bennünket, hogy ne csak a mai napnak éljünk, hanem vessük előre szemünket a jövőbe is. Abba a jövőbe, mely az időben támadó jelek szerint egy cseppet sem kecségtető ránk nézve s csak reménytelenségre, lemondásra tanít!

Évtizedek óta nem uralkodó zord és hosszú téli idő volt a mostani; évtizedek óta nem tapasztalt szeszélyes és hideg időjárás a mai.

S veszélyeztetve van a gazda reménye, veszélyeztetve van a föld méhébe vetett mag s a gyümölcstermő bimbó egyaránt.

Rossz termésnek, drágaságnak nézünk elébe.

A természet hatalma és szeszélye ellen nem lehet mit sem tenni; nem gátolhatjuk meg, hogy a szélvihar ne sodorja ki a magot a földből, a szárazság ne tegye tönkre a fiatal vetés sarjait s a fagy ne támadja meg a szőlőt, a gyümölcsöt.

Hanem igenis tehetünk arról, hogy böles előrelátással gondoskodjunk a fenyegető rossz termés, drágaság esetére a népek munkáról és keresetforrásról, hogy ne járuljon a rossz terméshez, a drágasághoz még munkahiány s ennek következtében talán inség is!

Ugy kell a dolgot irányítani, hogy szükség esetén munkát lehessen a népek adni!

Tegye meg idejekorán minden tényező, állam és hatóság, társadalom és közélet a maga intézkedéseit ez ügyben, nehogy késő legyen.

Itt az intés. Jelek támadnak az időben!

— **Miniszeri biztos.** A miskolczi ev. ref. főgimnázium ez évi érettségi vizsgájához a vallás és közoktatásügyi miniszter dr. Schilling Lajos kolozsvári egyetemi tanárt nevezte ki.

— **Kintüntetés.** Zollner Béla tanárjelöltet a lipcei „Verein Für wissenschaftliche Paedagogik“ rendes tagjául választotta.

— **Szalay József,** megyei erdőtiszt, m. kir. állami erdőtiszté nevezetett ki, miután a Borsod-Armegyeben lévő községi, közbirtokossági és urbéres erdők május 1-től állami felügyelet és ellenőrzés mellett fognak kezeltetni. E fontos hivatal terhes teendőinek ellátása céljából nevezett erdőtiszt mellé a kormány Hoffman Gyula erdőgyakornokot is kinevezte.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület kedden, e hó 25-én tartja tavaszi rendes közgyűlését városunkban, a kerületi felsőbb leánynevelő-intézet dísztermében. Nyolcz egyházmegyének képviselői: papi és világi férfiak vesznek abban részt, a kik 300,000 magyar kálvinista lélek nevében tanácskoznak és intézkednek. Ugy halljuk, hogy két egyházmegyének indítványa alapján az egyházpolitikai kérdés is napirendre kerül.

— **A honvédszobor koszorújára** Gábor Jánosné született Atzél Zsuzsanna urnó 2 frtot küldött lapunk szerkesztőségéhez. Rendeltetési helyére fogjuk juttatni. Az ily nemes tett méltó a követésre!

— **Halálozás.** Kolba Mihály, a diósgyőri híres papirgyár alapítója e hó 18-án Iglón meghalt. Elhalálozásáról a mélyen megszorodott család a következő gyászjelentést adta ki: Fájdalomtól megtört szívvel alólítottak tudatják, szeretett férje, illetve apjuk, apósuk, nagyapjuk sógoruk és számos rokon nevében, hogy Kolba Mihály ur papirgyáros, folyó hó 18-án reggeli 4 $\frac{1}{2}$ órakor hosszas betegeskedés s a halotti szentségek ajtatos fölvétele után, élete 78-ik évében, szívhűdés következtében kisenvedett. A boldogult hült tetemei f. hó 20-ikán délután 4 órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint az iglói temetőben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szt. mise áldozat pénteken f. hó 21-én reggeli 9 órakor fog az iglói székesegyházban az Urnak bemutatni. Iglón, 1893. ápril hó 18-ikán. Áldás és béke lebegjen drága porai felett!

— **A városi pénzügyi bizottság** e hó 18-án tartott ülésében vette tárgyaság alá a Miskolcson felállítani tervezett földmives iskola ügyét. A bizottság több fontos ok tekintetével, melyekre legközelebb visszatérünk, az iskola érdekében megindítani szándékolt mozgalmat nem fogja ajánlani a közgyűlésnek. Ugyanezen ülésben javasolja a bizottság, hogy Csatlós Gyuláné és Balogh Istvánné elhunyt férjeik félévi fizetését egyszer s mindenkorra segélyképen kasszájuk, Weisz Karolin magán óvoda tulajdonosnő pedig évi 1000 frt segélyben részesítsék.

— **A miskolczi kereskedelmi és iparkamara** csütörtökön tartott közös ülésében az elhunyt Holländer Ede helyére a kamara alelnökévé, illetve a kereskedelmi szakosztály elnökévé Kóos Soma-t, a kamara beltagját választotta meg. Ugy látszik, hogy Kóos Soma minden téren Holländer örökébe lép; mert ugyancsak ő lett Holländer helyett a miskolczi kir. törvényszéknel megüresedett kereskedelmi ülnöki állásra ajánlva. Most még csak a pártelnökség van hátra!

— **Hurczolkodás.** Még itt sincs május 1-je, a nagy népvándorlásnak ideje és már látunk butorokkal megrakott kocsiakat, melyek egyik utcáról a másikra dőcözve mozognak. De nemcsak magános családok, hanem hivatalok is megkezdtek a hurczolkodást. Így az üzletvezetőség a Friedmann-féle házból már áthurczolkodott a saját palotájába. A járásbíró pedig még hétfőn, azaz e hó 24-én költözik át a Lengyel-házból a Széchenyi-utca 60. sz. Diószeghy-féle házba.

— **Az athleta-kör hangversenyének megismétlése.** A vasárnapi hangverseny nagy sikere, mely közel 700 frt tiszta jövedelmet hozott a nevezett kör pénztárának javára, arra indította a rendezőszéket, hogy a hangversenyt legközelebb, mint halljuk, e hó 30-án megismételje. A tiszta jövedelem a vesprémi és parasznai tűzkárosultak nyomorának enyhítésére fordították. Tekintve a nemés czélt és a jótékonyág érdekében fáradozó buzgalmát, teljes reményünk lehet arra nézve, hogy ez a hangverseny is, éppen úgy, mint az első, sikerülni fog. A hangverseny műsora, mint értesültünk, a vigjáték kivételével, egészen új számokból fog állni. Disztüszolt felvonulás is lesz az utczán, a városháza előtt pedig diszgyakorlat. Előadás után társas-vacsora táncszelvényel a Seper-szállodában.

— **Eljegyzés.** Horovicz Sámuel balmazújvárosi lakos a napokban váltott jegyet Friedmann Etelka kisasszonnyal Miskolcson.

— **A baromfi tenyésztésről** holnap, azaz vasárnap délután 3 órakor a városházának nagytermében szakelőadást fog tartani az országos baromfitenyésztési felügyelő. A nagyérdékű előadásra ujjal felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Adók leírása.** A kereskedelmi miniszter legújabb rendelete szerint a tényleges szolgálatban álló és nyugdíjazott állami és közigazgatási tisztviselők, a néptanítók, körjegyzők s a törvényhatósági joggal felruházott városokban állandóan lakó lelkészek terhére a törvényhatósági joggal felruházott városokban az illetményeik után járó kereseti adó alapján 1891. és 1892. évekre előírt utadó leírandó s az általuk már befizetett utadóösszegek részükre visszafizetendőek. — (No csak ez utóbbit várjuk! Szerk.)

— **Betörési kísérlet.** A Széchenyi és Király-utca sarkán lévő fiók-posta ajtaját hétfőn este 10 órakor felakarta egy fegyver nélküli katona törni. A betörő a Szirma-utczán lévő leégett ház tetején jutott a fiók-posta épület udvarába. Az ajtó lefeszítésénél a betörő oly zajt csinált, hogy az udvarbeliek felébredtek és rögtön rendőrségért siettek, azonban ezen idő alatt a betörő már ellillant. A rendőrség ez ügyben már megindította a nyomozatot.

— **Tűz ütött ki szerdán délelőtt** a Széchenyi-utczán lévő Pácz Benjámint tulajdonát képező ház udvarának hátulsó részén lévő istálló padlásán. A tűz a legnagyobb valószínűség szerint gondatlanságból származott, mivel a tűz kiütése előtt egy órával raktak fel a padlásra szénát. A tüzet a gyorsan megjelent tűzoltóság lokalizálta.

— **Expressz levelek.** A kereskedelmi miniszter a postai expressz-kézbesítésnek és az érte járó díjnak szabályozására rendeletet bocsátott ki, mely április 15-én lépett életbe. A rendelet intézkedéseit a következőkben közöljük: Az expressz leveleknek csak a soron kívüli kézbesítésben van előnyük a közönséges küldeményekkel szemben. Az expressz-megjelölés nemcsak levelekre, hanem postautalványokra, csomagokra, pénzes levelekre, sőt utánvétes küldeményekre is használható, még pedig nemcsak az ország határain belül, hanem a legtöbb külföldi állammal való összeköttetésben is. Az expressz leveleket kiváló tűzetességgel kell czimezni és azoktól a borítékok is azok „expressz” jellege szembetűnőleg feljegyzendő. Az expressz-díj csomagokért darabonként 25 kr., levelekért 15 kr. Elégtelen frankírozás esetén a postahivatal a leveleket megjelölésük dacára sem tekinti expresszeknek. Az expressz levélpóstai küldeményeket kivétel nélkül a házhoz kézbesítik, minden egyéb postai expressz-küldeményről (posta-utalvány, csomag, pénzeslevél) a címzett csak avizót kap, sürgősen kézbesítve. A külföldre való kézbesítés esetén a címzett tartozik a küldőnek tényleges költségeit megtéríteni, levonva ebből a bélyegekből lerótt expressz-díjat: a tényleges költség kilométerenként nappal 6 kr.-ban éjjel 8 krajczárban van megállapítva; ezen pótdíj

lefizetésének megtagadása esetén a küldőncz a küldeményt visszavisza a hivatalba. Minden expressz-küldemény kézbesítése csak egyszer történik meg s ha ez sikertelen marad, a küldeményt többé nem tekintik expressznek.

— **Körrendelet.** Az igazságügyminiszterium körrendeletet bocsátott ki, melyben a miniszter utasítja a közigazgatási hatóságokat, hogy a közigazgatási foglyok rendezett városokban a bírósági fogházakban helyeztessenek el. Ugyanezen rendelettel tudatja egyszersmind, hogy a pénzbírságolások és pénzbüntetések ezután nem a javító intézet, hanem a „büntetési pénzek országos alapja” javára fordítandók.

— **Mamák vigyázzatok!** K. Jánosné mosónő a napokban lúgot főzött a konyhában levő tűzhelyen s körülötte játszott három piczi gyermeke. Az apróságok, bizonyára, mert beleuntak addigi játékuikba, felszedték magukat s körülvettek egy vízzel telt dézsát s addig-addig mesterkedtek a körül, míg az fölborulván, a kiömlött víz szerte folyt. Volt erre nagy riadalom. Az apróságok kapkodtak picziny lábukat a hideg vízből s nevettek nagyokat a jól sikerült tréfának. Az anya letörülgetvén a pajkos gyerekeket, kiment rözséért az udvarra; alig hogy kihuzta azonban a lábát, a három gyerek rögtön talpon volt megint s tüvé tették a konyhát egy dézsáért, hogy abból a vizet kiönthessék s áradást csináljanak. Hiába, mert több vízzel telt dézsa már nem volt. Ekkor az egyiknek eszébe jutott, hogy hiszen az az alacsony tűzhelyen levő üstben rotyogó, gőzölgő valami is nem más, mint víz, aztán hogy milyen fajtós dolog lesz abból árvizet csinálni, hiszen a lábuk sem fázik meg. A gondolatot tett követte; a két nagyobbik felmászott a tűzhelyre, míg a kisebbik, a 2 éves Pista tárt szájával, nagyra nyitott szemekkel s irigykedve bámult testvéreikre, hogy azok már olyan szörnyű nagyok; hogy olyan rettenetes magas helyre, mint a tűzhely volt, fel bírtak mászni. Azok pedig odafent neki estek az üstnek s nem gondolva annak forró tartalmával, felborították azt. Egy velőtrázó sikoltás hangzott el rémesen, a mint az erős forrásban levő lúg szerte fröcscent. Az üstnek majdnem egész forró tartalma a szegény kis Pista nyaka közé zuhant. A sikoltásra az anya beugrott a konyhába s ott találta kedvenczét, a forró lúgban, összeforrázva, összeégyve, míg a másik két testvér félénken egy sarokba húzódott s sirva nézték kis öcsüik szerencsétlenségét. A 2 éves kis Pista 4 óra mulva hallatlan kínok között meghalt, angvallá lett az égben. Miután az 5 éves aluli két kis gyermek teletöszögre nem vonható, az anya ellen tették meg a feljelentést a köteles gondosság elmulasztásáért.

— **Szerencsés szamarak.** Manapság már a közhatalóságok által kiállított valamennyi írásra bélyeg dukál. Csúpan a szamarakat érte az a szerencse, hogy kedvükért kivételt tegyenek. A Németországgal kötött állategészségügyi egyezmény értelmében ugyanis a magyarországi szamarakat bélyegmentes irással szabad kivinni Németországba. Ez ügyben a földmívelésügyi miniszter a szamarartató gazdák tájékoztatása végett utasítást küldött a hatóságokhoz.

— **Tilos a csók.** Arról sokan tudnak, hogy betegek lettek, mert nem kapnak „Ó” tőle csókot; de azt, hogy csóktól lettek volna betegek, vajmi kevesen tapasztalták. És mégis akad most egy orvos, aki azt állítja, hogy a csók mindenféle betegség okozója, és aki azt kívánja, hogy a csokolózást egészségi okokból törvény útján tiltsák meg és büntessék. Természetesen amerikai ez a szigorú orvos ur, Ohio-ban él és ott szerezte tapasztalatait. Bizonyára egy öreg, száraz tudós, aki halottaskamrában és kórház-kamrában élt mindig, valami nőgyűlölő agglégény, aki sohase élvezte édességét, gyönyörét mézét, némi-lyik fajta csóknak, amelyet annyi költő énekelt meg és a melyben annyian találtak a boldogságukat. Mert ha valamikor ismert volna az igazi csókot, tudná, belátná, hogy azt eltüntetni még törvénynyel se lehet. Hoznák csak be Amerikában azt a törvényt, két három hét alatt hogy benépesednek Európa az onnan átvándorló szerelmes párokkal, ifjakkal és leányokkal! Foglalkozik a dologgal egy bécsi orvosi szaklap is, de ez már nem mer olyan általánosságban beszélni a csókról, mint az amerikai orvos. A bécsi lap különbséget tesz csók és csók között. Ajánlja a szülőknek, hogy a kis gyermekeket ne engedjék idegenektől vagy cselédektől csókolni és ne szoktassák a gyermekeket arra, hogy idegen gyermekekkel csokolózzanak. A felnőttek egymás üdvözlésénél vagy bucsuzáskor ne csokolózzanak, mert ilyen csókok által mindenféle betegség, differenciá, vörheny, nátha, köhöges könnyen átöröklődik az egészségesekre is. Szóval — ugymond a német lap — csakis olyan esetekben csokolózzunk — a mikor a csókot nélkülözni nem tudjuk. Ilyen formában már inkább elfogadható a rendszabály — különösen a két nembeli felnőttek számára.

— **Ez ám az utóirat.** A szórakozott levélírók rendez szokása — az utóirat. Sokszor fontosabb része ez nálak a levélnek, mint az egész episztola. No egy uri ember levele most tultett minden ilyen utóiraton. Egy nőismerősének hét lapra terjedő levelet irt a ve-térsről, időjárásról, napipolitikáról s mikor már a levelet befejezte, az utóiratban azt a kérdést teszi fel neki, hogy — nem akare-e felesége lenni? Azt mondják, az illető kisasszony szívesen vette az utóiratot, bármily unalmas volt is a levél többi része.

KÖZGAZDASÁG.

— **A cukorfogyasztási adó eltörlése.** Brázy Kálmán budapesti kereskedő terjedelmes, kellően megokolt indítványt nyújtott be a budapesti kereskedelmi és iparkamarához, melyben a magyar ipar és a magyar fogyasztók érdekében azt indítványozza, hatna oda a kamara a társ kamarákkal egyetértve, hogy a hazai nagyobb fűszerkereskedők kötelezzék magukat kizárólag magyar cukor, cukorka és csokoládé forgalomba hozatalára és ennek eredményéhez képest intézzen a kereskedelemügyi miniszter útján kellően megokolt feliratot a pénzügyminiszterhez a cukorfogyasztási adó megszüntetése, illetőleg az erre vonatkozó törvényhozási intézkedések megtétele tárgyában.

A megokolás kifejti, hogy a cukorfogyasztási adóból az államkincstárnak ez idő szerint tetemes jövedelme van ugyan, a mely a múlt évben pl. 2,400,000 frtot tett ki, ámde ezt kiegyenlítené a javaslat keresztülvitele esetén a nagyobb fogyasztás által előálló nagyobb termelés, illetőleg a külföldi behozatal mellőzése által önként előálló nagyobb termelés, azaz az ezután eső termelési adó. A múlt évben Magyarország összes fogyasztása e czikkékben volt kerek összegben 570,000 mm. Ebből magyar termelés volt kerek összegben 400,000 mm., míg ellenőrzés alá eső külföldi behozatal volt 170,000 mm. Csúpan az ellenőrzés alatt állott czukormennyiséget, vagyis a főntebb említett 170,000 mm. véve alapul, a fogyasztási adó eltörlése esetén e mennyiségnek a hazai czukorgyárakban való termelése által a kincstárnak termelési adó fejében 1,800,000 frt többlet bevétele volna, vagy s maradna fogyasztási adó címén a múlt évben bevételezett 2,400,000 frtból még 530,000 frt fedezetlenül. De tekintetbe véve a kamatmegtakarítást és azt, hogy ha a cukor 6 krral olcsóbb lesz különkint, a fogyasztás tetemesen növekednék, a mi ismét a termelést és így a termelési adót növelné.

Értesítés.

Az országos baromfi-tenyésztési felügyelő e hó 23-án d. u. 3 órakor a városház nagytermében a baromfi tenyésztésről szakelőadást fog tartani.

Ezen nagyérdékű előadás meghallgatására a tisztelt közönség meghívatik.

Miskolcz, 1893. április 17-én.

Soltész N. Kálmán,
polgármester.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**

Kiadó: **Wesselényi és Könyg.**

NYILTTÉR.*)

A közlő költözködési idényre ajánlom helyi költözködésekre lapos, ruganyos kocsiimat, vidékre pedig szabadalmazott, belől kárpított butorszállító kocsiimat.

Miskolcz, 1893. április hó.

Ifj. Wechsler Sámuel,
szállítási üzlete Széchenyi-utca 14.

* E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

1893. sz. Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ujlaki Dezső végrehajtható Császár Károly végrehajtható szenedvő elleni 20 frt követelés és járuléki iránti ügyében a miskolczi kir. tvszék területén levő a nagy-bolyi 1. sz. tjkvben 7. 6. rsz. a. felvett szántóföldre 518 frt kikiáltási árban, továbbá az ugyanazon tjkvben 7. 7. r. sz. a. felvett rétre 90 frt kikiáltási árban, a 7. 8. r. sz. a. felvett rétre 41 frt kikiáltási árban, a 7. 9. r. sz. a. felvett szőlőre 10 frt kikiáltási árban, a 7. 10. r. sz. a. felvett szőlőre 26 frt kikiáltási árban és a 7. 11. r. sz. a. felvett szőlőre 8 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni. Kelt Miskolcson, 1893. évi márcz. hó 1-én.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Sebe Alajos
kir. tvszéki bír.

Alulírottak bátorkodunk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

CHR. WEYRAUCH & CO-FÉLE gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ-PADLÓFÉNYMÁZ

főraktárát MISKOLCZ és vidékére

WEIDLICH PÁL úrnak „a fekete kutyához” Miskolczon

adtuk át. — Ezen fénymáz a legjobb padlófémázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán, szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben 1 üveg (1 kiló) ára 1 frt 20 kr., 1 üveg (1/2 kiló) ára 60 kr.

Tisztelettel **Chr. Weyrauch & Co.**

1893. évi május 1-től kezdve

ügyvédi irodámat

Széchenyi-utcza 19. sz. a. Dapsy
Sándor úr házába helyezem át.

Dr. Robiczek Adolf.

Az előhaladott idény következtében

arankamentes
lóhere,
arankamentes
luczerna
tisztá bükkönymag,
valamint eredeti quedlinburgi termésű
oberndorfi stb.

répamagvak

leszállított árak mellett kaphatók

Schweitzer Henrik

magkereskedésében

MISKOLCZON, Király-utsza 4. szám.

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő

MISKOLCZ, Szeles-u. 119. sz.

Van szerencsém a n. é. építőmester és háztulajdonos uraknak úgy helyben, mint vidéken beesés tudomására adni, hogy a helybeli Palakőbánya-társaság:

Engel Ignác és Társaival

sikerült oly megegyezésre jönnöm, hogy t. megrendelőimnek nagy előnyt nyújthatok a palák beszerzésénél és a szállítással járó terhes kiadásoktól megkímélhetem, mivel a társaság csakis egyedül velem kötött a palakőre árengedmenyt az eladásnál.

Együttal van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy a minden tekintetben szolidnak ismert **Jelének Péter pala- és cserépfedő-mester** úrnál több éven át mint munkavezető, az utóbbi években pedig mint üzlettárs működtem, miért is azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megbízóim igényeit minden tekintetben — szavatosság mellett, a leggyorsabban — szilárd, jó minőségű anyagok kiszolgálása, valamint jutányos árak számítása mellett kielégíthetem.

A n. é. közönség megbízását kéri

teljes tisztelettel

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő-mester.

Biztosítva az Első magy. ált. biztosító társaságnál.

Télruhák, bundák és szőrmeárukat

nyári gondozásra

biztosítás és kezesség mellett
olcsó áron elvállal

Vönek Mihály, szücs

MISKOLCZON,

Széchenyi-utcza 87. és Deák-utcza 8. sz. a.

Elfogad azonfelül mindenféle vadbőrök kikészítését és szőnyegnek való elkészítését.

Mindenféle szücs-munkákat, valamint javításokat is pontosan, a legjutányosabb áron teljesít.

A helybeli és vidéki gazdálkodók figyelmébe!

Alulírott nál téli szőszu szikkadt fejérszalonna kapható, méterársánként 50 frtjával, kilója 56 kr., — füstölt és paprikás mm.-ként 64 frt, kilója 72 kr.

Tisztelettel

DEMETER PÁL hentes

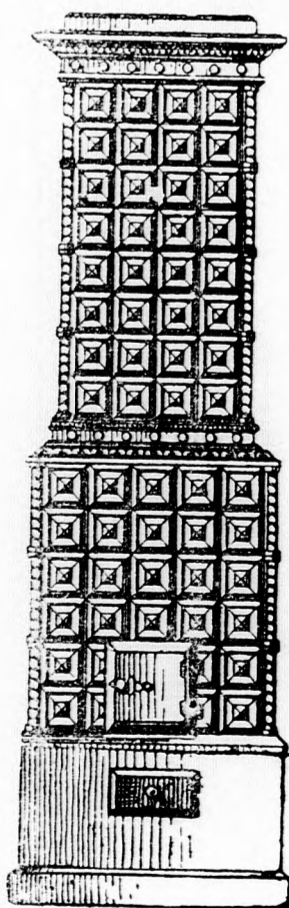
Nagy-Hunyad-utcza 3, az ág. ev. templommal szemben.

VLADAR KÁROLY

cserépkályha-gyára

MISKOLCZON,

Fazekas és Major-u. sarkán.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint gyáramat Miskolczról Budapestre helyezem át, miért is raktáromon levő, és pedig a legesinosabb fehér porcellán és más színes cserépkályháimat nagy árengedmeny mellett elárulom. — Továbbá figyelmébe ajánlom azon t. háztulajdonosoknak, kiknél cserépkályha-átalakások, javítások és tisztítások szükségeltetnek, szíveskedjenek mielőbb hozzám fordulni, hogy minden hozzám intézett megbízásoknak eleget tehessek.

Teljes tisztelettel

VLADAR KÁROLY,
cserépkályha-gyáros.

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG

KÖNYVNYOMDÁJA

MISKOLCZON, DEÁK-UTCZA.

Ajánljuk ujjonnan és a legszebb írásfajokkal berendezett

könyvnyomdájokat

mindennemű e szakba vágó munkák elkészítésére.

Különösen ajánljuk angol írott betűket, béli és lakadalmi meghívókra, eljegyzési-, esküvői- és ajánló- (address)-kartyákra, körleveleket, névjegyek, számlák és levélpapírokra. — Írott betűket teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállalnak továbbá mindennemű művek, folyóiratok, iskolai értesítők, pénztári betétkönyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok, étlapok, belépti- és címjegyek, gyászjelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, esinos kivitelben, előnyös áron s minden tekintetben versenyeznek a fővárosi műintézetekkel.

A
„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon Deák-utcza (színház-épület).

Van szerencsém nagyérdemű közönség beesés tudomására hozni, hogy helyben 1867. év óta **Kerékgyártó Bertalan** ezég alatt fennálló szücs üzletemet **Mazán József** vöneknek átadtam, ki is azt kellő szakértelemmel tovább folytatandja.

Midőn az évek hosszú során át irányomban mindedig tanúsított szíves bizalom és pártfogásukért hálás köszönetemet nyilvánítom, kérem abban utódomat, ha csak oly mérvben is részesíteni.

Mély tisztelettel

özv. **Kerékgyártó Bertalan**.

Vonatkozással a fentiekre, van szerencsém értesíteni, a nagyérdemű közönséget, hogy

KERÉKGYÁRTÓ BERTALAN urnak

[26 év óta fennálló

SZÜCS-ÜZLETÉT

átvettem s azt

Kerékgyártó Bertalan

utóda

Mazán József

törvényszékiileg bejegyzett ezég alatt tovább folytatom.

Szakképzettségem s szőrmeáruimra a legtekintélyesebb ezégekkeli összekötötéseimnél fogva, azon előleges biztosítást nyújthatom t. megbízóimnak, hogy főtörökvésem leend mindenkor beesés igényeit izlésteljes s legjobb minőségű áruknak lehetőleg jutányos árban kiszolgálata által az elődömbé helyezett bizalmat a magam részére is nemesak kiérdemelni s megtartani, de azt lehetőleg magasabb fokra emelni, mely után a nagyérdemű közönség nagybecsű pártfogását kérve, maradtam mély tisztelettel

Kerékgyártó Bertalan utóda

Mazán József.

Téli ruhák s mindennemű szőrmeárukat nyáron által moly elleni gondozás végett jótállás és tűz elleni biztosítás mellett elfogadtatnak s a gondozásra bizott ruhákön kisebb javítások díjmentesen eszközöltetnek.